



**Република Србија
Републички секретаријат
за јавне политике**

Број: 011-00-35/2017-02

05.06.2017. године

Влајковићева 10

Београд

МИНИСТАРСТВО УНУТРАШЊИХ ПОСЛОВА

БЕОГРАД

Булевар Михајла Пупина 2

ПРЕДМЕТ: Мишљење на **Нацрт закона о странцима**, који је Републичком секретаријату за јавне политике достављен дана 23.05.2017. године, актом број: 5451/17 од 22.05.2017. године.

Сходно чл. 39а, 40. и 46. Пословника Владе („Службени гласник РС“, бр. 61/06 - пречишћен текст, 69/08, 88/09, 33/10, 69/10, 20/11, 37/11, 30/13 и 76/14), а у складу са чланом 33. Закона о министарствима („Службени гласник РС“, број 44/14, 14/15, 54/15 и 96/15 - др. закон), даје се:

Мишљење

Нацрт закона о странцима садржи делимичну **Анализу ефеката закона**.

Образложење

Министарство унутрашњих послова (у даљем тексту: предлагач) доставило је Републичком секретаријату за јавне политике (у даљем тексту: Секретаријат), ради давања мишљења Нацрт закона о странцима (у даљем тексту: Нацрт закона), са Анализом ефеката закона, ради давања мишљења.

Републички секретаријат за јавне политике (у даљем тексту: Секретаријат) истиче да је предлагач формално одговорио на сва питања у складу са чланом 40. Пословника Владе, међутим одговори на поједина питања могли су да буду детаљније образложени.

Секретаријат пре свега указује предлагачу да је потребно да размотри и преиспита одређене одредбе предвиђене Нацртом закона.

Чланом 38. став 2. Нацрта закона, прописано је да о жалби против одлуке из става 1. овог члана одлучује министарство надлежно за спољне послове или гранична полиција, у року од 60 дана од дана пријема жалбе.

Предлажемо да се додатно прецизира надлежност у другостепеном поступку. С тим у вези, предлог је да став гласи: „О жалби против одлуке из става 1. овог члана одлучује министарство надлежно за спољне послове, за одлуке које је донео конзулат, а гранична полиција за одлуке које су донеле гранична полиција и надлежни орган.“

Чланом 59. став 1. Нацрта закона, прописано је да странцу који испуњава услове из члана 43. овог закона, а који је члан уже породице држављанина Републике Србије, странца коме је одобрен привремени боравак, стално настањење у Републици Србија или коме је одобрено уточиште у Републици Србији у складу са одредбама закона који уређује област азила, а који је у претходном периоду од 5 година непрекидно боравио у Републици Србији у сврху спајања породице на лични захтев одобрава се самостални боравак.

Скрећемо пажњу да недостаје зарез, после речи „спајања породице“ који мења смисао реченице. Осим тога, начин на који је прописан цитирани став, може да се протумачи да се странцу обавезно мора одобрити боравак, што вероватно није намера предлагача. Адекватнија је формулација из става 2. овог члана: „може се, на његов захтев, одобрити самостални боравак“

У члану 74. став 1. тачка 2) Нацрта закона, прописано је да се боравак странца у Републици Србији сматра незаконитим ако је странац у Републици Србији остао дуже од 90 дана у периоду од 180 дана.

Скрећемо пажњу да би ову тачку требало прецизирати упућивањем на члан 16. став 3. Нацрта закона, те предлажемо да члан 74. став 1. тачка 2) гласи: „ је странац из члана 16. став 3. који је у Републици Србији остао дуже од 90 дана у периоду од 180 дана“

У члану 89. став 1. тачка 3) Нацрта закона, прописано је да се странац пушта из Прихватилишта уколико истекне временски рок из члана 88. овог закона (максимално шест месеци од пријема у Прихватилиште).

Мишљења смо да треба додатно прописати поступање према странцу коме је протекло 6 месеци и пуштен је, а и даље нема документа о идентитету, средства за издржавање ни намеру да напусти Србију.

У даљем тексту мишљења Секретаријат упућује сугестије на садржај Анализе ефеката закона:

У одговору на питање **Одређивање проблема које закон треба да реши**, предлагач је, поред осталог, навео да су применом постојећих одредби Закона о странцима уочени

одређени проблеми и правне празнине које је неопходно отклонити доношењем новог правног акта.

Секретаријат истиче да је дефинисање проблема кључни корак у поступку спровођења анализе ефеката прописа. То је уједно и почетни корак у самом процесу, од којег зависи читав логички низ наредних корака. Квалитет анализе ефеката прописа је у целости предодређен квалитетом дефинисања проблема.

С тим у вези, у оквиру одговора на ово питање, потребно је дефинисати следеће:

- Утврдити **постојање проблема**, односно навести јасне доказе о његовом постојању, природи и величини,
- Идентификовати одговарајуће **узроке и последице проблема**,
- Навести који субјекти су погођени проблемом и на који начин.

У одговору на питање *Какве трошкове ће примена закона изазвати грађанима и привреди, а нарочито малим и средњим предузећима*, предлагач је навео да Закон не производи финансијске трошкове грађанима и привреди, изузев трошкова који се односе на прописане административне таксе за појединачне поступке.

Скрећемо пажњу да је, у оквиру одговора на ово питање, потребно извршити идентификацију свих директних и индиректних трошкова које ће сносити субјекти регулације због примене нових предложених решења, али и државни органи и организације надлежне за спровођење и праћење примене закона.

Трошкове је потребно квантификовати и новчано изразити, где год је то могуће. Ако то није могуће, ове трошкове је потребно квалитативно анализирати.

У одговору на питање *Да ли су позитивне последице доношења закона такве да оправдавају трошкове које ће он створити*, наведено је да позитивни ефекти Закона апсолутно оправдавају евентуалне трошкове које би надлежни органи имали у спровођењу питања из своје надлежности.

Након идентификације трошкова, потребно је извршити идентификацију и анализу директних и индиректних користи које ће имати субјекти регулације од примене нових законских решења, и представити их на што објективнији начин. Такође, неопходно је квантификовати користи и новчано их изразити, где год је то могуће. Ако то није могуће, ове користи је потребно квалитативно анализирати.

У одговору на питање *Које ће се мере током примене закона предузети да би се постигло оно што се законом предвиђа*, предлагач је представио листу подзаконских аката који ће бити донети у року од шест месеци од дана ступања на снагу овог закона.

Одговор на ово питање треба да садржи преглед свих мера и активности које ће спроводити надлежни органи и организације у циљу спровођења закона, како би се обезбедила пуна примена истог.

Потребно је, поред регулаторних, представити следеће мере и активности:

- **Институционално управљачке:** који органи и организације су надлежни за спровођење закона; какви су њихови финансијски, техничко-технолошки, организациони и кадровски капацитети за спровођење новопредложених решења; на који начин ће се успоставити међуинституционална сарадња између органа и организација надлежних за спровођење нових предложених решења; да ли је

неопходно основати нову, односно укинути постојећу институцију, мењати организациону структуру постојећих органа и организација, мењати број запослених у њима и друго;

- **Нерегулаторне мере** (као што су: финансијске, јавне инвестиције, капиталне инвестиције, инвестициони пројекти), фискалне мере (субвенције, директна финансијска давања, порези и друго) и друге финансијске и економске мере, тржишно решење, информативно едукативне као што су (информационе и образовне кампање и активности) и

Све остале мере и активности које имају за циљ пуну примену законских решења и система контроле примене (на пример техничко-технолошке мере), што треба да укључи и мере за праћење остваривања зацртаних циљева (тј. за спровођење *ex-post* анализе).

Имајући у виду све наведено, Републички секретаријат за јавне политике је мишљења да Нацрт закона о странцима **садржи делимичну Анализу ефеката закон.**



В.Д. ЗАМЕНИК ДИРЕКТОРА

Бојана Тошић